

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714203513
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2014:2714203513.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. advokátskou kanceláriou Bobák, Bollová a spol., s.r.o., Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, IČO: 35 855 673 proti odporcovi: S. H., R.. XX.XX.XXXX, D. K. XXX/XX, J., občan SR, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zast. advokátom JUDr. Petrom Masarovičom, AK so sídlom Park Angelinum 2, Košice ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, o zaplatenie 1.124,99 eur s príslušenstvom, taktó

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 628,99 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 628,99 eur od 26.1.2013 do zaplatenia, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 37 eur a náhradu iných trov konania v sume 8 eur a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu vedený C. Č., O..I.. N. J., Č.. Ú.: XXXXXXXXXX/XX00 náhradu trov právneho zastúpenia v sume 41,24 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 9.6.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 1124,99 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne od 26.1.2013 do zaplatenia a trovy konania z titulu neuhradených poplatkov za hovorné, mesačné v sume 628,99 eur a vzniknutej škody v sume 496 eur.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne navrhovateľa, zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. A6431836 zo dňa 1.8.2012 a dodatkom k zmluve A6431836 zo dňa 1.8.2012, zmluvou o poskytovaní verejných služieb č. A6432075 zo dňa 1.8.2012 a dodatok k zmluve zo dňa 1.8.2012, pokus o pokonávku zo dňa 11.1.2013, dokladom o predajnej cene MT/telekomunikačného zariadenia, faktúrou č. 5173626792 z 10.8.2012 na sumu 72 eur, faktúrou č. 5173631246 z 10.8.2012 na sumu 190,73 eur, faktúrou č. 5177122901 z 10.9.2012 na sumu 220,96 eur, faktúrou č. 5177117418 z 10.9.2012 na sumu 134,27 eur, faktúrou č. 5177111971 z 10.9.2012 na sumu 2,33 eur, faktúrou č. 5180643540 z 10.10.2012 na sumu 0,05 eur, faktúrou č. 5180647894 z 10.10.2012 na sumu 9,65 eur, písomným vyjadrením právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6431836 zo dňa 1.8.2012 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom, navrhovateľ vypožičal odporcovi 1 ks SIM karty a poskytoval služby. Odporca užíval služby navrhovateľa od 1.8.2012 .

Na základe dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 1.8.2012 navrhovateľ odporcovi odpredal mobilný telefón ZTE Light Tab 2 za kúpnu cenu 1 euro. Podľa čl. 2 , bod 2.3. predmetného dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiada o vypojenie z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností odporcom. Z obsahu listín predložených navrhovateľom mal súd preukázané, že k 1.8.2012 bola u neho predajná cena telefónu ZTE Light Tab 2: 249 eur.

Na základe zmluvy o poskytovaní verejných služieb č. A6432075 zo dňa 1.8.2012 uzatvorenej medzi navrhovateľom a odporcom, navrhovateľ vypožičal odporcovi 1 ks SIM karty a poskytoval služby. Odporca užíval služby navrhovateľa od 1.8.2012 .

Na základe dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 1.8.2012 navrhovateľ odporcovi odpredal mobilný telefón ZTE Light Tab 2 za kúpnu cenu 1 euro. Podľa čl. 2 , bod 2.3. predmetného dodatku sa odporca zaviazal, že po dobu 24 mesiacov od dátumu uzavretia dodatku nepožiada o vypojenie z prevádzky a že sa nedopustí takého konania a ani neumožní také konania, na základe ktorého by navrhovateľovi vzniklo právo odstúpiť od zmluvy alebo právo vypovedať túto zmluvu z dôvodu porušenia povinností odporcom. Z obsahu listín predložených navrhovateľom mal súd preukázané, že k 1.8.2012 bola u neho predajná cena telefónu ZTE Light Tab 2: 249 eur.

Súd mal preukázané, že odporca neuhradil faktúry za elektronické komunikačné služby za obdobie 8/2012-10/2012 v celkovej sume 628,99 eur. Ďalej v zmysle čl. 2, bod. 2.5. oboch dodatkov v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu (užívateľa) je povinný uhradiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu 248 eur. Zmluvné strany si dohodli, že zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo navrhovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu. V obsahu dodatkov nebolo nikde uvedené, že by zmluvná pokuta predstavovala výšku zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu.

Odporcovi boli vyfakturované sumy podľa faktúr, a to faktúra č. 5173626792 z 10.8.2012 (splatná 24.8.2012) na sumu 72 eur, faktúra č. 5173631246 z 10.8.2012 (splatná 24.8.2012) na sumu 190,73 eur, faktúra č. 5177122901 z 10.9.2012 (splatná 24.9.2012) na sumu 220,96 eur, faktúra č. 5177117418 z 10.9.2012 (splatná 24.9.2012) na sumu 134,27 eur, faktúra č. 5177111971 z 10.9.2012 (splatná 24.9.2012) na sumu 2,33 eur, faktúra č. 5180643540 z 10.10.2012 (splatná 24.10.2012) na sumu 0,05 eur, faktúra č. 5180647894 z 10.10.2012 (splatná 24.10.2012) na sumu 9,65 eur.

Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 11.01.2013 na zaplatenie dlžnej sumy 628,99 eur za poskytnuté elektronické komunikačné služby za obdobie 8-10/2012 a zmluvnej pokuty/náhrady škody v sume 496 eur v lehote do 25.1.2013. Keďže doposiaľ dlžnú sumu neuhradil, dostal sa do omeškania k 26.1.2013 s úhradou navrhovateľom požadovanej sumy.

Navrhovateľ odôvodnil uplatnený nárok na 496 eur (2 x 248 eur) tým, že škoda v tejto výške mu vznikla za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia ZTE Light Tab 2. Škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou telefónu/zariadenia 249 eur a jeho akciovou kúpnu cenou 1 euro, t.j. škodu spôsobenú odporcom navrhovateľovi tým, že získal telefón za cenu zvýhodnené oproti trhovej cene tak, že sa zaviazal podpisom dodatku používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby, platiť riadne cenu za poskytnuté služby. Navrhovateľ ďalej uviedol, že zmluvná pokuta dohodnutá v dodatkoch k zmluve o pripojení mala plniť funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by mu prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si splnil povinnosť poskytnúť zvýhodnené služby a telefón za akciovú cenu, ale odporca si nesplní svoju základnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti a riadne a včas uhrádzať splatné záväzky.

Vedľajší účastník vstúpil do konania na stranu odporcu len v časti uplatnenej sumy 496 eur z titulu náhrady škody. Jeho právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia počítajúc odmenu za jeden úkon práve z tejto sumy 496 eur ako tarifnej hodnoty. Konkrétne si uplatnil sumu 82,48 eur pozostávajúcu z odmeny za 2 úkony právnej služby x 33,20 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie sa vo veci); 2 x režijný paušál á 8,04 eur.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom vyjadrení opiera o ustanovenia § 52 ods. 2 OZ, § 53 ods. 1 veta prvá OZ, § 53 ods. 5 OZ, § 53a ods. 1 OZ, § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. Na podporu svojich tvrdení sa odvolával na množstvo obdobných rozhodnutí vydaných inými súdmi (pr. rozsudky KS v Prešove sp. zn. 1Co/27/2012 z 30.5.2012, 3Co/17/2012 z 23.5.2012, 4Co/18/2012 z 7.9.2012, 5Co/37/2012 z 12.7.2012, 16Co/33/2012 z 16.4.2012, 18Co/34/2012 z 16.8.2012,...). V rámci svojho vyjadrenia na obranu odporcu poukázal na čl. 2.5. Zmluvy o pripojení a dodatku, kde sa uvádza povinnosť účastníka zaplatiť podniku zmluvnú pokutu v prípade porušenia niektorej z povinností uvedenej v bode 2.3 alebo 2.4 tohto článku. Dal do pozornosti, že podľa tohto bodu vznikne podniku právo na zmluvnú pokutu v okamihu porušenia povinnosti účastníkom. Pritom účastník je zároveň povinný uhradiť podnik náhradu škody, ktorej výška presahuje výšku dohodnutej zmluvnej pokuty. Taktiež poukázal na to, že z obsahu pokusu o pokonávku z 11.1.2013 mu vyplýva, že odporca bol vyzvaný na úhradu hovoreného a zmluvnej pokuty/náhrady škody a nie na náhradu špecifikovanej a konkretizovanej škody, preto sa s týmto nárokom nemohol dostať ani do omeškania, keďže nebol navrhovateľom vyzvaný na náhradu škody. Je toho názoru, že navrhovateľ sa sumy 496 eur domáha naďalej ako zmluvnej pokuty, len ju modifikuje. Nepopiera, že ak by bola viazanosť bola platná, porušenie záväzku viazanosti môže spôsobiť škodu, no malo by ísť o škodu skutočnú. Rozdiel medzi kúpnu a akciovou cenou telefónu nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvnej dohody tak ako aj samotná kúpna cena. Záverom už len uviedol, že nárok za neuhradené služby považuje za dôvodný.

Podľa § 44 ods. 1 zák. č. 351/2011 Z.z. o elektronických telekomunikáciách (ďalej len Zákon o elektronických telekomunikáciách), zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 44 ods. 3 zákona o elektronických telekomunikáciách, zmluva o poskytovaní verejných služieb musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu podľa § 15 ods. 2,b) popis poskytovaných služieb, c) možnosť účastníka zverejniť alebo nezverejniť jeho osobné údaje v telefónnom zozname a informačných službách o účastníckych číslach a možnosť vybrať si, ktoré osobné údaje zverejní podľa § 59 ods. 2,d) podrobnosti o cenách vrátane prostriedkov, ktorými je možné získať aktuálne informácie o platných cenách, servisných poplatkoch, ponúkané spôsoby platby a rozdiely v nákladoch účastníka súvisiace so spôsobom platby, e) informácie o termínoch a spôsobe fakturácie za poskytnuté služby,f) čas trvania zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podmienky jej predĺženia a ukončenia vrátane minimálnych podmienok používania alebo trvania služby, ktoré sa musia splniť v záujme využívania výhod z akcií na podporu predaja, poplatkov súvisiacich s prenosom čísel a iných identifikátorov, poplatkov splatných pri ukončení zmluvy o poskytovaní verejných služieb a náhrady nákladov súvisiacich s koncovými zariadeniami, g) spôsoby odškodnenia a systémy úhrad, ktoré sa uplatnia v prípade nesplnenia zmluvne dohodnutej úrovne kvality služieb, h) spôsob urovnávania sporov podľa § 75,i) druhy opatrení, ktoré môže podnik prijať v prípade narušenia bezpečnosti alebo integrity siete, alebo v prípade jej ohrozenia alebo poškodenia.

Podľa § 44 ods. 4 zákona o elektronických telekomunikáciách, ak sa účastník, ktorým je fyzická osoba, zaviazá využívať určitú verejnú službu podniku počas určitého minimálneho obdobia, nesmie toto obdobie pri prvom uzavretí zmluvy o poskytovaní danej verejnej služby presiahnuť 24 mesiacov; podnik je zároveň povinný poskytnúť užívateľovi možnosť uzatvoriť zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pri ktorej toto obdobie nepresiahne 12 mesiacov. Bez ohľadu na minimálne obdobie platnosti zmluvy o poskytovaní verejných služieb, podnik je povinný zabezpečiť, aby zmluvné podmienky a postupy pri ukončení zmluvy neodrádzali účastníka od zmeny poskytovateľa služieb.

Podľa § 2 písm. a), b), e) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa), a) spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania, b) predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo

na jej účet, e) dodávateľom je podnikateľ, ktorý priamo alebo prostredníctvom iných podnikateľov dodal predávajúcejmu výrobok a ktorého činnosť neovplyvňuje vlastnosti výrobku

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2,3, 4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka (účinný v čase uzatvárania zmlúv o pripojení a dodatkov k nim), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 53 ods. 3 písm. Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Citované ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné (pre porovnanie uznesenie IV. ÚS 55/2011). Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou (§ 53 ods. 5 OZ). Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Je potrebné zdôrazniť, že ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

V danom štádiu konania je jeho predmetom zaplatenie za neuhradené služby 628,99 eur a zaplatenie vzniknutej škody 496 eur ako rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou mobilného telefónu/zariadenia 249 eur a akciovou cenou 1 euro x 2 zariadenia prevzaté odporcom.

Zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatky k nim sú nepochybne spotrebiteľskými zmluvami a vzťahujú sa na ne ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Z ustanovenia § 544 Občianskeho zákonníka vyplýva, že účastníci si môžu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti dojednať zmluvnú pokutu, ktorú je povinný zaplatiť účastník pre prípad porušenia povinnosti plynúcich zo zmluvy. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím prostriedkom a vyjadruje peňažnú sumu, ktorú je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi, ak poruší svoju zmluvnú povinnosť. Podstatnou náležitosťou dohody o zmluvnej pokute je určenie jej výšky alebo spôsobu jej určenia. Výška zmluvnej pokuty nie je zákonom limitovaná, nemôže

však byť v rozpore so zásadou zakotvenou v § 3 Občianskeho zákonníka a teda nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Podstatným v tomto smere je, že takto dojednaná zmluvná pokuta zaväzovala odporcu k jej zaplateniu v prípade porušenia zmluvy počas celej doby viazanosti, teda 24 mesiacov a to aj v prípade, ak si účastník zmluvy plnil svoju povinnosť odoberať služby poskytované navrhovateľom, zo začiatku riadne platil ich úhradu, pričom v prípade nezaplatenia poslednej úhrady mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu stále v plnej výške. V tomto smere navrhovateľ nerozlišoval medzi prípadmi, kedy spotrebiteľ ukončí zmluvu jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti, alebo keď sa tak stane na začiatku doby viazanosti. V oboch týchto prípadoch je spotrebiteľ viazaný rovnakou výškou zmluvnej pokuty, čo je potrebné považovať za neprijateľné.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (účinný k 2.11.2012), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania súd vyvodil ten právny záver, že návrh bol podaný dôvodne v časti 628,99 eur za neuhradené služby. Je nepochybné, že medzi účastníkmi konania: navrhovateľom ako podnikateľom a odporcom ako fyzickou osobou nepodnikateľom bola uzatvorená zmluva o pripojení v zmysle § 43 zákona o telekomunikáciách, dohody o prevode telefónneho čísla. Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporca ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných podmienok k tejto zmluve o pripojení. Súd dospel k záveru, že zmluvy a dodatky uzavreté medzi účastníkmi konania majú charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a § 52 a nasl. občianskeho zákonníka. Vzhľadom na uvedený charakter postavenia účastníkov záväzkového vzťahu bol teda navrhovateľ povinný rešpektovať a riadiť sa ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa ako aj ustanoveniami o spotrebiteľských doložkách upravených v § 52 a nasl. OZ. Účastníci uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa osobitého zákona - z. č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách. Ale súd má za to, že aj na takto dohodnuté záväzkové vzťahy je v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa potrebné uplatniť primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka a výkladovo prihliadať i na smernice ES zaoberajúce sa právnym postavením účastníkov spotrebiteľského vzťahu.

Na základe zmlúv navrhovateľ vypožičal odporcovi 2 kusy SIM karty. Súd mal preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu dodatkov k zmluvám, na základe ktorých navrhovateľ poskytol odporcovi 2 ks mobilného telefónu/zariadenia značky ZTE Light Tab 2 za kúpnu cenu 2 x 1 euro. Podľa dodatkov k zmluvám sa odporca zaviazala uhradiť v prípade porušenia jeho zmluvných povinností a následného vypožičania SIM karty zmluvnú pokutu v každom dodatku v sume 248 eur. Zmluvné strany si dohodli, že zaplatením akejkoľvek zmluvnej pokuty nezaniká právo navrhovateľa na náhradu škody v plnom rozsahu. V obsahu dodatku nebolo nikde uvedené, že by zmluvná pokuta predstavovala výšku podmienenej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania boli uzatvorené zmluvy o poskytovaní verejných služieb.

Neoddeliteľnou súčasťou zmlúv sú všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb, s obsahom ktorých bol odporca pri uzatváraní zmluvy riadne oboznámený. Nakoľko odporca neplatil riadne a včas za poskytované služby, vníkol mu nedoplatok podľa vyššie už uvádzaných faktúr v celkovej sume 628,99 eur za obdobie 8-10/2012. Navrhovateľ vyzval odporcu pokusom o pokonávku zo dňa 11.1.2013 o splnenie si povinnosti, zaplatenie neuhradených faktúr najneskôr do 25.1.2013.

Navrhovateľ po tom, ako sú mu zamietané návrhy na zaplatenie zmluvnej pokuty pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 496 eur (249 eur - 1 euro x 2 zariadenia).

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že sa škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Súd posudzoval takto uplatnenú škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a skúmal, či sú splnené všetky podmienky všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti: 1. protiprávny úkon, 2. spôsobenie škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou, 4. zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej, ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

Pokiaľ ide o samotný vznik škody (druhá podmienka), v zmysle § 442 ods.1 OZ sa uhrádza skutočná škoda a čo poškodenému ušlo. Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu/zariadenia a jeho akciovou cenou. Teda aj pokiaľ by bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný teraz navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu, tak nie je následkom (tvrdeného ale nepreukázaného) protiprávneho úkonu odporcu ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nespĺnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. Súd si z tohto ustálil, že k protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. S týmto záverom je spojené zároveň aj nesplnenie tretieho predpokladu pre vznik škody (kauzálny nexus), lebo aj v prípade preukázania zavineného nezotrvania odporcu v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojedanej kúpnej ceny. Z týchto dôvodov súd návrh v časti uplatnenej sumy 496 eur z titulu náhrady škody zamietol .

Súd mal preukázané, že odporca bol v omeškaní so zaplatením sumy 628,99 eur za neuhradené služby, preto sa navrhovateľ oprávnenne domáha aj úhrady úroku z omeškania. Navrhovateľ si správne uplatnil výšku úroku z omeškania 8,75 % ročne od 26.1.2013(kedy sa odporca dostal do omeškania) v súlade s § 517 od. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (8% -ných bodov + 0,75 %), preto mu ho súd i priznal. Vo zvyšku (t.j. v časti zmluvnej pokuty) súd návrh zamietol.

Podľa ust. § 142 ods. 2 OSP, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov posudzujúc úspech účastníkov a čistý úspech navrhovateľa. Navrhovateľ žaloval o zaplatenie sumy

1.124,99 eur, pričom bol úspešný v sume 628,99 eur, čiže mal čistý úspech v sume 12 % (výpočet čistého úspechu: $628,99 \times 100 / 1124,99 = 55,91$, zaokrúhlene 56 % úspech navrhovateľa; $100 - 56 = 44$ % úspech odporcu. čistý úspech navrhovateľa: $56 - 44 = 12$ %). Súd priznal navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 37 eur (12% z správne uplatnenej sumy $305,31 = 36,63$, zaokrúhlene 37 eur) a náhradu iných trov konania v sume 8 eur (12 % z zaplateného súdneho poplatku $67 \text{ eur} = 8,04$, zaokrúhlene 8 eur). Právny zástupca navrhovateľa si správne vyčíslil trovy právneho zastúpenia nasledovne: 1/ odmenu za úkony právnej služby $3 \times 61,41$ eur a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na súd, účasť na pojednávaní dňa 27.11.2014; 2/ režijný paušál za r. 2014: $3 \times 8,04$ eur; 3/ náhrada za stratu času 40,20 eur (pri ceste na pojednávanie 27.11.2014 na trase D. a späť, 6 polhodín $\times 13,40$ eur); 4/ náhrada cestovného uplatnená len v 1/2-ici v sume 7,05 eur (použitie na ceste do I. vozidla Suzuki Swift pri kombinovanej spotrebe 5l/100 km. 2×100 km, cene benzínu 1,410 eur)

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, žiada ich uhradiť navrhovateľom, súd sa vyporiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je Orange Slovensko, a.s. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESĽP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú: a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniť alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 9.8.2014, pričom odporcu v oznámení označil len ako „žalovaný spotrebiteľ“ a uviedol spisovú značku a žiadal zaslať návrh s prílohami.

V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporcu nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporcom, v prospech ktorého chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu. V rámci svojho vyjadrenia ide síce o hutný text, ktorý je naformulovaný v podobe používanej v ďalších jeho vyjadreniach v iných konaniach na tunajšom súde. Jedine mení výšku žalovanej sumy, dátum a číslo zmluvy, výšku uplatnenej škody, dátum pokusu o pokonávku. Teda z piatich strán hutne písaného vyjadrenia sa samotnej ochrany konkrétneho odporcu týkala ani nie polovica jednej A4 strany.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 41,24 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčíslil odmenu za jeden úkon 33,20 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 496 eur. Suma 41,24 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 33,20 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,04 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal poslať trovy právneho zastúpenia na konkrétny účet, ktorý je v petite uvedený.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. Orange Slovensko, a.s., s.r.o. vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ) už po dobu dvoch rokov rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporcu okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša o prefabrikovaný vzor vyjadrenia. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nadbytočné a nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp.

zn. 3Cob/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave, trojmo.

Základnými náležitosťami odvolania sú: všeobecné náležitosti (Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.